

مايك كري بهنام حاجي زاده

نشر باز

فصل یکم

آنقدر تقصیر را گردن این و آن می‌اندازند و بحث می‌کنند که دیگر خودشان هم خسته می‌شوند. سرانجام و پس از هزارویک تلاش ناموفق و نافر جام، روزالیند فرانکلین^۱ رهسپار سفر خود به سوی شمال می‌شود؛ تمام راه از بیکن^۲ در سواحل جنوبی انگلستان تا مراتع سرسبز کوهستانی اسکاتلند را طی می‌کند. کسانی که فکر می‌کنند روزالیند خواهد توانست این راه را بیماید زیاد نیستند، ولی با این حال باز هم با گروه نوازنده‌گان و تاج‌های گل بدرقه‌اش می‌کنند. احتمالی بس ناچیز را تشویق می‌کنند.

رُوزی^۳ منظره‌ای اعجاب‌آور و همچون نهنگی خشکی‌زی است، ولی اصلاً و ابداً بزرگ‌ترین وسیله‌ی نقلیه‌ای نیست که به حرکت درآمده. در سال‌های پیش از ویرانی، خانه‌های مجلل متحرک با موتور دیزلی کلاس الف، دست‌کم شانزده، هفده متری طول داشتند. رُوزی کوتاه‌تر از این حرف‌هاست: باید هم باشد چون صفحات زره‌اش بسیار ضخیم هستند و لاستیک‌هایش می‌توانند وزن محدودی را تحمل کنند. برای جا دادن خدمه‌ای دوازده نفره، مجبور شدند بعضی تجملات را قربانی کنند. یک

^۱ Rosalind Franklin

^۲ Beacon

^۳ روزالیند روسیه مخفف Rosie